

Історія Надії Кокаєвої - учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини» 2025 року, в номінації «Творчия змін та можливостей»

Надія Сергіївна народилася в невеличкому селищі Шахтарське на Донеччині. Це був затишний, рідний куточок, який сьогодні, на жаль, перебуває під окупацією. Втім, жінка не дозволила війні зламати своє серце - вона залишилася вірною головному покликанню свого життя: навчати дітей і допомагати їм зростати попри будь-які обставини. Нині Надія Сергіївна проживає у місті Вінниці та працює у Великоновосілківській гімназії з ЗОШ I ступеня як учителька початкових класів та інформатики. Вона - одна з тих освітянок, які стали опорою для своїх учнів у найтемніші часи. Її уроки - це більше, ніж шкільна програма. Це простір турботи, тепла й віри в майбутнє.

Сила, що формує світ через дитячі серця - саме так можна описати її педагогічну діяльність. За 10 років роботи в освіті Надія Сергіївна виховала не одне покоління школярів. Вона не просто вчить - вона формує у дітях особистість, любов до знань і відчуття безпеки.

Коли почалася повномасштабна війна, вона без вагань адаптувала навчальний процес до нових реалій: швидко опанувала цифрові інструменти, платформи дистанційного навчання і зробила онлайн - уроки справжнім джерелом натхнення. «Для мене важливо, щоб кожна дитина відчувала: вона не сама. Навіть під звуки сирен ми можемо разом розвиватися, сміятись, жити», - ділиться Надія.

Надія Сергіївна постійно ініціює освітні та творчі проєкти для учнів:

- проводить родинні творчі завдання, які об'єднують дітей і батьків;
- запускає онлайн - гуртки та конкурси, що мотивують дітей до розвитку;
- працює з дітьми - переселенцями, допомагаючи їм адаптуватися й знайти опору у новому колективі;
- формує в класі атмосферу довіри та прийняття: жодна дитина не залишається без уваги. Колеги відзначають, що її сила - у щирості. Вона не

боїться експериментувати, вчитися, ділитися знаннями. І саме цим надихає інших освітян.

Прагнення до професійного зростання - одна з ключових рис Надії. Лише за останній час вона взяла участь у десятках освітніх ініціатив, тренінгів та курсів. Серед них:

- підвищення кваліфікації з проєктування освітнього середовища;
- участь у тренінгах з медіаосвіти, роботи з дітьми з дислексією, психосоціальної підтримки в умовах війни;
- вивчення штучного інтелекту та цифрових технологій в освіті;
- авторська участь у II Міжнародному конкурсі мистецтв зі збіркою «Тематичні тижні в 1 класі НУШ»;
- активна участь у молодіжних ініціативах, зокрема у флешмобі «Молодь: рушійна сила Донеччини».

Її відкритість до нового - це не просто риса характеру, а стиль життя.

У своїй щоденній діяльності Надія Сергіївна Кокаєва втілює цінності, які виходять далеко за межі шкільного класу. Вона - не лише натхненна педагогиня, а й турботлива мама, яка власним прикладом прищеплює доньці любов до добрих справ. Залучаючи всю родину - чоловіка та доньку - до соціально важливих ініціатив. Надія Сергіївна формує навколо себе простір небайдужості й підтримки.

Разом родина бере активну участь в організації та проведенні благодійних ярмарків у дитячому садочку, який відвідує донька. Власноруч готуючи смаколики, вони реалізують їх під час заходів, а зібрані кошти спрямовують на допомогу військовим, які боронять Україну. Ця родинна ініціатива - не просто прояв громадянської свідомості, а приклад згуртованості, доброти та віри в перемогу. Для родини Кокаєвих підтримка армії - це не обов'язок, а поклик серця, справжня життєва позиція і внесок у спільне майбутнє країни. Колеги, батьки й учні не раз говорили, що саме її людяність, чуйність і готовність допомагати стали підтримкою для громади. Вона не боїться викликів, не чекає інструкцій, не відвертається від проблем - вона діє. Своїм прикладом Надія Сергіївна доводить: одна вчителька може змінити життя не однієї дитини, а цілої спільноти.

Попри все, що довелося пережити - втрату рідного дому та близьких, війну, тривогу за майбутнє, - Надія Сергіївна не втратила віру. Навпаки, вона щодня ділиться цією вірою з дітьми, батьками, колегами.

«Найбільша нагорода для мене - це усмішка дитини, яка, попри все, чекає на мій урок. Я бачу в очах дітей не тільки зацікавленість, а й надію. А значить, маю право не зупинятись», - говорить вона.

Сьогодні Надія Сергіївна - не просто освітянка. Вона - творчиня змін, яка через освіту формує покоління майбутніх відбудовників України. Її історія - це історія сили, любові до дітей і безмежної віри в українське майбутнє.